

Dr. Nagy József

Kossuth Díjas, Eötvös Díjas, a kémia tudomány doktora, Professor Emeritus

*1926-ban született Pécsen
Vegyésmérnöki oklevelét 1952-ben szerezte, száma 813.*

2002-ben aranydiplomát kapott.

Dr. Proszk János professzor akadémikus tanítványaként, mit másodéves hallgató kezdett el a szilikon kémiával foglalkozni. Munkásságuk kapcsán a szabadalmaztatott eljárásaik alapján sikerült Magyarországon csúcstechnológiának számító új ipart teremteni. Egész szakmai életét ennek az ügynek szentelte. Szakmai tevékenysége elismeréseképpen 1953-ban, 27 éves korában Kossuth Díjat kapott. 28 évig vezette a BME Szervetlen Kémia Tanszékét, 4 évig a Vegyésmérnöki Kar dékánhelyettese volt. A tanszéken új, modern szervetlen kémiaoktatás vezetett be és széleskörű preparatív, kvantumelméleti és gyakorlati kutatást teremtett meg, számos munkatársa közreműködésével. Már az 1970-es években létrehozta tanítványaival a szilikon implantátumokat gyártó kísérleti laboratóriumot, a termékek traumatológiai, urológiai, plasztikai, fül-orr-gége területen, kórházakban kerültek felhasználásra. Még számos területen használták, így a műemlékvédelemben, múzeumi restaurálásoknál, valamint restaurálást nem igénylő szilikon művészetfesték családot fejlesztettek ki. A tanszék, vezetése alatt, országos korróziós központtá vált. Végeztek korrózió kutatómunkát és bevezették a korróziós szakmérnök képzést. A tanszék kutatómunkájában jelenleg is részt vesz és az egészségügyi mérnökképzésben oktató munkát végez. Számos fiatal TDK-s és doktoráns kutató munkáját vezeti. Tagja az Európai Tudományos és Művészeti Akadémiának.

Munkásságát 1957-ben Kossuth Díjjal, 1991-ben Eötvös Díjjal ismerték el.